

Teatr Dada von Bzdülöw

INTRO

premiera 7 października, Scena Malarnia - Teatr Wybrzeże, Gdańsk

reżyseria: Leszek Bzdyl & Katarzyna Chmielewska

choreografia i wykonie:

Katarzyna Chmielewska, Katarzyna Ustowska, Leszek Bzdyl, Piotr Stanek

muzyka, scenografia, wideo: Nagrobki (Maciek Salamon, Adam Witkowski)

kostiumy: Katarzyna Piątek

reżyseria świateł: Michał Kołodziej

produkcja: Stowarzyszenie Teatr Dada von Bzdülöw, Teatr Wybrzeże, Gdańsk

przy wsparciu Urzędu Miasta Gdańska

***

Słowa bohaterów INTRO:

Zorana Vukmirović: "Chciałabym powiedzieć że chorwacki nacjonalizm zszedł na psy"

Nazira Ibtihadż: "Fundament, fundamenty, fundamentalizm"

Mordechaj Apert: "Pokłoń się ziemi tchórzliwie opuszczonej przez lud Twój"

Kerim Islambiek Adlan Baszyr Mamed Kacajew: "Polskę kocham szczerze" oraz dadaistyczne w swojej naturze wprowadzenie do spektaklu:

INTRO, spektakl Narodowego Teatru Dada von Bzdülów, Anno Domini 2015, czerpie inspiracje, rozpoznanie oraz nerwową melancholię z niegasnącego ducha ruchu Dada, który, jak mówili jego apostołowie: Był, Jest i Będzie. 99 lat po emanacji Dada w Zürichu (AD 1916), któremu towarzyszył zapach krwi z okopów pod Verdun, narodowe uniesienia, oraz objawienia fatimskie, Azazel, czy jak go tam zwą talmudyści i islamiści, zagościł w Polsce. Pod skrzydłami Azazela Polska stała się tezą, syntezą i antytezą jednocześnie. Pod władzą Azazela w Polaku wzrasta przekonanie, że JEDEN znaczy więcej niż WIELE.

Teatr Dada, natchniony Duchem Dada, postanawia zedrzyć zasłony i ukazać zabójcze oblicze Anioła Śmierci. Zaśmiać się w twarz Aniołowi Śmierci. W spektaklu INTRO Teatr Dada von Bzdülów zarówno szyderczo, jak i rozpaczliwie wykrzykuje: Dada is Polska!!! W krzyku i tańczeniu Teatrowi Dada von Bzdülów towarzyszy zespół muzyczny Nagrobki.

***

fragmenty recenzji:

"Absurdalny, desakralizujący wszystko czarny humor Intro działa mocniej niż wszystkie rozsądne, napęczniałe od naukowych argumentów dyskusje. Plątanina

biało-czerwonych symboli, ostrych dźwięków wuwuzeli, ładunków wybuchowych, kur zielononózek i demonicznych muzulmanek nakazuje nam odnaleźć zagubiony w teraźniejszej rzeczywistości dystans. Ale jest też prowokacją dla prowokacji. Jak nieskrępowana niczym wyobraźnia dadaistów nakazuje. Bo Intro to przede wszystkim wyzwanie rzucone wszystkim naszym mitom."

Anna Jazgarska, Teatralny.pl

"Intro nie jest spektaklem lekkim, łatwym i przyjemnym. Kusi tanecznym powabem i odkrywczością w choreograficznych poszukiwaniach wyrazu, ale pozostawia widza niejednokrotnie w ciemnym zaułku, w którym nie wiadomo czy jeszcze się śmiać, czy już zacząć poważnieć. Podejmując dyskusję na temat tożsamości narodowej, akcentuje jak niewiele przestrzeni swobody pozostaje, gdy ksenofobia podąża w szeregu z totalnym rozprężeniem, mylnie definiowanym jako tolerancja. Zatem czy Intro, w swoim ironiczno-groteskowym przekazie, ma szansę zaistnieć w tym trudnym i niewygodnym społecznie dyskursie? Głową muru nie przebijesz, ale tynk może zacząć odpadać."

Anna Kołodziejska, Teatralia

"Absurdalny, szyderczy humor jest jednym z największych walorów tego spektaklu. To dzięki niemu narodowa paranoja, wedle której wielość należy zamienić w jedność, przestaje się wydawać tak przytłaczająca i niebezpieczna (...) W tym szalonym, przewrotnym spektaklu wielką rolę odgrywa, jak zwykle w realizacjach Dady, muzyka - tym razem stworzona przez grupę Nagrobki, czyli Adama Witkowskiego i Maćka Salomona. Pełne punkowej energii, brudne brzmienie gitary i transowa perkusja dodają zadziorności scenom zbiorowego tańca, a teksty w stylu "Dziękuję ci mamo za ten dar życia/ następnym razem mogłabyś zapytać" przypominają, że nic tu się nie dzieje na serio. Bo dlaczego miałoby? To przecież wciąż Dada von Bzdülów."

Aleksandra Lamek, Gazeta Wyborcza, Trójmiasto

"Tak jak często cechą spektakli teatrów tańca jest trudność w dotarciu z komunikatem do odbiorcy, tak w przypadku najnowszej produkcji Dady mamy do czynienia wręcz z nadkomunikatywnością, która jest zaskakująca w zestawieniu z dotychczasowym wyrafinowaniem produkcji Chmielewskiej i Bzdyla. Mam jednak nadzieję, że "Intro" jest wstępem nie tylko do hucznych obchodów 100-lecia Dady, ale stanie się inspiracją dla innych. Mam nadzieję, że strzał w wykonaniu załogi Leszka Bzdyla będzie rezonować. Że wreszcie ktoś w tej wystraszonej krainie, chlubiącej się historyczną już jedynie odwagą po prostu zaryzykuje. Nie czekajcie na sygnał z Centrali, weźcie się wreszcie do roboty. Oi!"

Piotr Wyszomirski, Gazeta Świętojańska

"Mamy tu taneczne kontry i rekontry, poczucie humoru i wszechobecną ironię. W jednej z najmocniejszych scen grana przez Katarzynę Chmielewską Chorwatka stoi przed mikrofonem w świetle reflektorów, z twarzą napiętą z przejęcia, gotową do expose wszech czasów i nagle... odchodzi. Bez słowa. Balon emocji pęka. Ale jaki huk!"

Gabriela Pewińska, Polska Dziennik Bałtycki

więcej o spektaklu na stronie Teatru Wybrze:

<http://www.teatrwybrzeze.pl/spektakle/intro>

